

Uddannelsesgarantien vigtig for de unge

Uddannelsesgarantien er særdeles vigtig for de unge. En undersøgelse fra Gallup fra august i år viser bl.a., at uden uddannelsesgaranti vil 20 pct. fravælge erhvervsuddannelserne. Med regeringens forslag lægges der op til en udhuling af uddannelsesgarantien – og dermed færre unge, der tør gå i gang med de faglige uddannelser, som alle, når der holdes festtaler, mener er vigtige. Virkeligheden er åbenbart en anden. Regeringen mangler også at svare på, hvad den vil gøre, hvis de ekstra praktikpladser ikke bliver fundet. Hvor er det nye incitament til oprettelse af praktikpladser, som ikke var der tidligere?

Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten vil genindføre den rigtige uddannelsesgaranti, når det politiske flertal er til det.

Regeringens mærkværdige opfattelse af »uddannelsesgarantien« fremgår klart af svaret på spørgsmål 35, hvor ordet »uddannelsesgaranti« fra regeringens side konsekvent skrives med anførelsestegn, hvilket jo må betragtes som en ren tilståelsessag. I samme svar er der således også angivet seks pinde, bl.a. en stramning af den geografiske og faglige mobilitet, påtegningen af flere uddannelser på den såkaldte »negativliste« samt indførelse af adgangsbegrænsning på flere uddannelser. Det er altså, hvad regeringen sammen med oprettelsen af eud+, det faglige mobilitetskrav samt muligheden for flere mobilitetsfremmende ydelser betragter som »uddannelsesgaranti«. Der er meget svært at se, at det skulle give uddannelsesgaranti, og det er derfor rimeligt, at uddannelsesgaranti skrives med anførelsestegn.

På trods af udvalgets spørgsmål til ministeren er det ej heller lykkedes at få en specifikation og beregning over, hvorledes man vil skaffe de 2.000 ekstra praktikpladser. Der er nogle generelle vendinger, som ikke på nogen måde godtgør, at målet er opnåeligt.

Øvrige bemærkninger

Den meget voldsomme begrænsning i skolepraktikken vil samtidig koncentrere skolepraktikken i de store byer. Det er også en urimelig centralisering af erhvervsuddannelserne. Forligspartierne må også have gjort sig tanker om, hvilke uddannelser der ikke længere skal have skolepraktik. Med de helt aktuelle tal vil der for-

svinde 5.800 skolepraktikpladser. Har man bare taget disse pladser i blinde?

Finansieringsomlægningen i dette lovforslag vil fuldt gennemført give en statslig besparelse i størrelsesordenen knap 500 mio. kr. Dermed er det i princippet de unge, der kommer til at betale for de voksnes uddannelse, bl.a. ved, at man tager en stor del af godtgørelsen fra de unge, der kommer i skolepraktik, og ved, at der bliver langt færre skolepraktikpladser. Samtidig mister arbejdsgiverne det økonomiske incitament til at oprette praktikpladser. I dag bidrager alle arbejdsgivere til finansieringen, både de, der har praktikelever, og de, der ikke har. Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten er modstandere af disse ændringer, der fuldstændig fjerner ansvaret fra arbejdsgiverne.

Med ændringen skal arbejdsgiverne ikke længere forestå finansieringen. Mindretallet er derfor uforstående over for, at forligspartierne ikke har valgt at bruge de knap 500 mio. kr. til at forbedre og fastholde en reel uddannelsesgaranti.

Afsluttende bemærkninger

Dette lovforslag er partierne stærkt imod, og dem, der kommer til at betale den højeste pris for dette lovforslag, er de mange tusinde unge der må se drømmen om en bred, velfunderet og anerkendt hel faglig uddannelse forsvinde i tågerne.

Sluttelig vil Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten gøre nogle bemærkninger om lovforslagets behandling. Det er langt fra rimeligt, at sådan et komplekst lovforslag som dette, som indeholder ændringer af 5 love, skal presses igennem Folketinget på 16 dage. Fra 1. behandling til lukning for spørgsmål gik der 3 dage. Fra modtagelse af svar til indlevering af betækningsbidrag gik der 48 timer. I forhold til kompleksiteten samt interessen fra erhvervsskoleelever og uddannelsesinstitutioner m.m. er det en helt urimelig kort tid. Dette lovforslag er et dybt indgreb i mange unge menneskers og andre skolesøgendes hverdag, og derfor bør der også være ekstra god tid til at få klarhed over konsekvenserne.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Símunur var á tíðspunkti fyrir betækningsins afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.